

Sygnatura akt V GC 142/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 13-10-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Szczepańska

Protokolant: p.o. sekretarz sądowy Malwina Lisowska

po rozpoznaniu w dniu 13-10-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Iwona Szczepańska

Sygn. akt V GC 142/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 29.01.2011r. powód K. Ł. zażądał zasądzenia od pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 6.838,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.07.2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W obszernym uzasadnieniu wskazał, że w dniu 13.09.2011r. zawarł z pozwaną umowę, na mocy której zlecił jej podejmowanie wszelkich czynności faktycznych oraz prawnych zmierzających do odzyskania długu od spółki (...) sp. z o.o. Dokonał też w całości przelewu przysługującego mu od dłużniczki zadłużenia na pozwaną, na którą składała się kwota główna 51.408 zł wraz z należnymi odsetkami z tytułu zwłoki. Zaś zgodnie z umową pozwanej przysługiwało wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 11% od odzyskanych należności a 89% miało być w terminie 14 dni przekazane powodowi. Dodał, że w dniu 29.09.2011r. na jego konto wpłynęła od dłużnika kwota 25.000 a on wystawiając fakturę VAT zapłacił w dniu 3.11.2011r. pozwanej kwotę 3.328,50 zł. Pozwany wytoczył też przeciwko dłużnicze powoda pozew, na podstawie którego wszczął postępowanie egzekucyjne, gdzie wyegzekwował kwotę 10.955,71 zł a w pozostałej części postępowanie zostało umorzone. Podkreślił, że zażądał od pozwanej wyjaśnień a w odpowiedzi na odmowę wypłacenia mu kwoty 6.838,08 uzyskał informację, że zostały one zaliczone na poczet odsetek, z czym się powód nie zgadzał i wezwał ją ponownie do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty. Pozwana jednak odmówiła zapłaty. Tym samym pozew jest konieczny i uzasadniony

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu potwierdziła zawarcie z powodem umowy do kwoty wynikającej z załącznika do niej. Zaprzeczyła jednak, aby powodowi zgodnie z umową należała się jakakolwiek zapłata, skoro umowa dotyczyła kwoty głównej a nie odsetek za zwłokę, które przysługują

pozwanej. Dodała, że dokonała rozliczenia wpłat dokonanych przez komornika w myśl art. 1026 k.p.c. a więc zaliczając je w pierwszej kolejności na koszty i odsetki. Zaś należność jakiej dochodzi powód wynika właśnie z odsetek.

Strona powodowa ostatecznie oświadczyła na rozprawie w dniu 01.09.2016r., że wartość przedmiotu sporu została wyliczona jako 89% z kwoty 7.683,18 zł pobranej przez pozwaną tytułem odsetek co wynika z k. 16 akt.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony są przedsiębiorcami.

Dowód: okoliczność bezsporna, KRS pozwanej k. 37 – 45

Strony w dniu 13.09.2011r. w S. zawarły umowę powierniczego przelewu wierzytelności nr (...). Przedmiotem umowy było odzyskanie przez pozwaną wierzytelności przysługujących powodowi od dłużników. Na podstawie tej umowy powód od daty jej podpisania mógł zlecać pozwanej windykację należności. W tym celu strony podpisywać miały stosowne załączniki. Oświadczenia stron złożone w umowie nabierały wówczas moc wiążącą w stosunku do wierzytelności wymienionych w załączniku od daty jego podpisania o ile załącznik nie przewidywał inaczej (§ 1).

Wobec powyższego na podstawie tej umowy powód zlecił pozwanej windykację wierzytelności wynikającej z załącznika nr 1 z tego samego dnia potwierdzonej dokumentem nr (...) wystawionym w dniu 12.07.2011r. z terminem płatności na dzień 26.07.2011r. na sumę w kwocie 51.408 zł, z czego powodowi w wyniku wyegzekwowania należała się kwota 45.753,12 zł tj. 89% należnego procentu, zaś 11% -za skuteczne wykonanie czynności powierniczych tytułem wynagrodzenia- należało się pozwanej.

Powód jako zleceniodawca przeniósł również na pozwaną w/w wierzytelność wraz ze wszystkimi związanymi z nimi prawami. Strony ustaliły także, że odzyskane wierzytelności wskazane w załącznikach w jakikolwiek sposób w trakcie trwania umowy traktowane będą jako odzyskane w wyniku działań pozwanej (§3). Pozwana w ramach tak zawartej umowy mogła również pozywać dłużników przed sądem o zapłatę (§4). Za skuteczne wykonanie czynności pozwana miała otrzymywać stosowne wynagrodzenie określone w załącznikach plus podatek VAT z zastrzeżeniem uregulowań z § 6 (§ 5). Dla celów rozliczeń każda z wierzytelności traktowana była oddzielnie (§ 6). Z pierwszych odzyskanych kwot pozwana zaspokajać miała opłaty urzędowe, sądowe, komornicze, wypisy z ewidencji działalności gospodarczej i KRS, opłaty pocztowe, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym. Zaś następne kwoty pozwana miała przekazywać powodowi (§ 6 pkt a i b). Natomiast w przypadku skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego wzajemne rozliczenia stron wynikające z wykonania przez pozwaną czynności powierniczych, dokonywane miałyby być zgodnie z zasadami rozliczeń (księgową) komorniczych (art. 1026 § 2 k.p.c.), (§ 6 ust 3). Kwoty należne powodowi pozwana zobowiązała się przekazywać w terminie 14 dni od daty odzyskania wierzytelności lub jej części lub zbycia ich na rzecz osób trzecich na rachunek bankowy powoda (§ 6 pkt 4).

W dniu 13.09.2011r. strony sporządziły też pismo informacyjne do dłużniczki powoda (...) Sp. z o.o. w O., w którym powód oświadczył, iż dokonuje przeniesienia na rzecz pozwanej wierzytelności wymienionej w załączniku nr 1 wraz z wszelkimi związanymi z w/w wierzytelnością prawami. Pismo zostało podpisane przez umawiające się strony.

(...) Sp. z o.o. w O. w dniu 29.09.2011r. przelała bezpośrednio na rachunek bankowy powoda kwotę 25.000 zł. tytułem części należności.

Wobec tego powód zgodnie z umową wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT a w dniu 03.11.2011r. przelał na konto pozwanej kwotę 3.382,50 zł tytułem należnej prowizji od wyegzekwowanej należności.

Dowód: okoliczności bezsporne, opisana wyżej umowa k. 31 – 32, załącznik nr 1 do w/w umowy k. 33, zeznania powoda K. Ł. k. 81, wyciąg z rachunku bankowego powoda k. 29, potwierdzenie przelewu k. 27, faktura VAT nr (...) k. 28, zawiadomienie o cesji k. 30.

Pozwana w dniu 9 stycznia 2012r. w sprawie V GNc 3033/11 uzyskała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko dłużnicy powoda (...) sp. z o.o. w O., gdzie zasądzono kwotę 26.408 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.07.2011r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu w kwocie 2.428,30 zł.

W dniu 3.11.2013r. powód tytułem zaliczki na komornika w sprawie KM 2216/12 wpłacił na konto pozwanej kwotę 357 zł.

Pozwana wszczęła postępowania egzekucyjne. Postępowanie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mrągowie A. P. w sprawie o sygn. akt. Km 2216/12. Postępowanie to ostatecznie w dniu 18.06.2014r. zakończyło się umorzeniem wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W jego toku wyegzekwowano należność w kwocie 10.955,71 zł. Przyznano pozwanej koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 600 zł i ustalono koszty postępowania na kwotę 2.106,71 zł obciążając nimi dłużnika poza kwotą 12,60 zł, o którą do zapłaty wezwano pozwaną.

Dowód: okoliczność bezsporna, w/w nakaz zapłaty k. 24 – 26, potwierdzenie wykonania operacji bankowej k. 23 , postanowienie komornika sądowego A. P. z dnia 18.06.2014r. k. 20 - 21.

Pozwana skierowała do powoda datowane na dzień 21.04.2015r. noty obciążeniowe nr (...) i (...) wzywając powoda do zapłaty kwoty 184,99 zł w terminie do dnia 30.04.2015r. Pozwana pismami z tego samego dnia dokonała, cesji zwrotnej wierzytelności w kwocie 26.004,77 zł zaznaczając, że na poczet wymienionego w tytule wykonawczym V GNc 3033/11 zaliczono kwotę 7.683,18 zł tytułem odsetek oraz wypowiedziała powodowi załącznik nr 1 do umowy obejmujący wierzytelność należną od (...) sp. z o.o. w O.. W/w pismo zostały przez powoda odebrane.

Dowód: okoliczności bezsporne, w/w noty obciążeniowe k. 18 i 19, cesja zwrotna z załącznikiem k. 15 i 16, w/w wypowiedzenie pozwanej k. 17,

Strony korespondowały ze sobą. Powód żądał wyjaśnień dlaczego nie był informowany o wyegzekwowaniu należności oraz przekazania stosownej jej części. Pozwana w odpowiedzi odmówiła zapłaty żądanej przez powoda ostatecznie niniejszym pozwem należności wyjaśniając jak zostały rozksięgowane otrzymane od dłużnika należności tj. z uwzględnieniem § 6 pkt 2a umowy oraz wskazując, że wyegzekwowała odsetki zgodnie z cesją i nie posiada wobec powoda tym samym żadnych zobowiązań.

Dowód: okoliczności bezsporne, pisma stron k. 10 – 14

Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych, gdyż nie były kwestionowane przez strony a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Zarówno strona powodowa jak i pozwana nie kwestionowały dołączonych do pozwu dokumentów w tym przedmiotowej umowy cesji, czy też faktur i dokonanych wzajemnych rozliczeń oraz wzajemnej korespondencji.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda K. Ł., albowiem były one spójne, jasne, rzeczowe, z wyjątkiem zeznań odnośnie braku przysługiwania pozwanej odsetek, gdyż przeczy temu zgromadzony materiał dowodowy, a one same są wynikiem korzystnej, subiektywnej interpretacji przez powoda zawartej umowy.

Sąd pominął dowód z zeznań strony pozwanej z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślić też wypada, że spór nie był natury faktycznej, lecz prawnej i sprowadzał się do wyjaśnienia łączącego strony stosunku prawnego w przymacie umowy cesji wierzytelności uregulowanej w kodeksie cywilnym w art. 509 k.c. i następnych oraz wyjaśnienia sposobu zaliczania sumy uzyskanej w wyniku postępowania egzekucyjnego wszczętego przez pozwaną w myśl art. 1026 § 2 k.p.c., a tym samym odpowiedzi na istotne dla powoda pytanie, czy należy mu

się kwota dochodzona pozwem tj. 6.838,03 zł jako 89% wyegzekwowanej przez pozwaną od jego dłużniczki kwoty 7.683,18 zł tytułem zaległych odsetek, czy też nie.

Strony w umowie uregulowały dwa zagadnienia, instytucję zlecenia oraz cesję wierzytelności.

Strony bowiem, co nie budzi wątpliwości, w dniu 13.09.2011r. w S. zawarły umowę powierniczego przelewu wierzytelności nr (...). Przedmiotem umowy było odzyskanie przez pozwaną wierzytelności przysługujących powodowi od dłużników (zlecenie). Na podstawie tej umowy powód od daty jej podpisania mógł zlecać pozwanej windykację należności. W tym celu powód zlecił pozwanej windykację wierzytelności wynikającej z załącznika nr 1 z tego samego dnia potwierdzonej dokumentem nr (...) wystawionym w dniu 12.07.2011r. z terminem płatności na dzień 26.07.2011r. w kwocie 51.408 zł, z czego powodowi w wyniku wyegzekwowania należała się kwota 45.753,12 zł tj. 89% należnego procentu, zaś 11% -za skuteczne wykonanie czynności powierniczych tytułem wynagrodzenia- należało się pozwanej (k.30 – 31).

Powód jako zleceniodawca przeniósł również na pozwaną w/w wierzytelność wraz ze wszystkimi związanymi z nimi prawami (cesja wierzytelności – 509 k.c.).

Pozwana w ramach tak zawartej umowy mogła również pozywać dłużników przed sądem o zapłatę. Dla celów rozliczeń każda z wierzytelności traktowana była oddzielnie. Z pierwszych odzyskanych kwot pozwana zaspokajać miała opłaty urzędowe, sądowe, komornicze, wypisy z ewidencji działalności gospodarczej i KRS, opłaty pocztowe, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym. Zaś następne kwoty pozwana miała przekazywać powodowi. Natomiast w przypadku skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego wzajemne rozliczenia stron wynikające z wykonania przez pozwaną czynności powierniczych, dokonywane miałyby być zgodnie z zasadami rozliczeń (księgowañ) komorniczych w myśl art. 1026 § 2 k.p.c.

Konfrontując powyższe ustalenia wskazać należy, odnosząc się w pierwszej kolejności do cesji wierzytelności, że zgodnie art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zaś wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zatem, skoro strony odmiennie nie uzgodniły w umowie instytucję cesji w sposób milczący przeszły na pozwaną w wyniku jej dokonania również zaległe odsetki od kwoty głównej.

W świetle bowiem art. 509 § 2 k.c. zasadą jest przeniesienie wraz z przelaną wierzytelnością wszelkich związanych z nią praw. Tym samym dopiero ewentualne pominięcie powyższego skutku, tj. wyłączenie jednoczesnego (automatycznego) przeniesienia niektórych praw związanych z przelaną wierzytelnością - w razie przyjęcia dopuszczalności takiego wyłączenia - wymagałoby wykazania, że treść umowy przelewu nie obejmowała tych praw. Nie jest natomiast niezbędne odrębne wykazywanie faktu przeniesienia praw związanych z przelaną wierzytelnością, gdyż taki skutek wynika wprost ze sformułowanej w art. 509 § 2 k.c. zasady, o której jest mowa wyżej (vide: wyrok SN z dnia 26 października 2011 r., I CSK 788/10, LEX nr 1101645). Strony natomiast w umowie jednoznacznie wskazały, że cesja dotyczy również wszelkich praw z tym związanych (§3 pkt 1 – umowy) oraz dobitnie wskazały to w podpisanym przez obie strony piśmie z dnia 13.09.2011r. adresowanym do dłużniczki powoda. (k.30).

Natomiast nie może umknąć uwadze Sądu istotny w sprawie fakt, że powód zlecił jedynie pozwanej wyegzekwowanie kwoty głównej należności bez odsetek, wskazując wyraźnie „ suma kwot wierzytelności – 51.408,00 zł.” (patrz: załącznik do umowy nr 1 w powiązaniu z § 1, z czego dłużniczka przekazała następnie bezpośrednio powodowi kwotę 25.000 zł (bezsporne, k. 29). Tym samym zlecenie powoda opiewało jedynie na w/w kwotę bez dochodzenia od dłużniczki zaległych odsetek.

Pozwana zaś kierując się w/w cesją dokonaną z powodem wystąpiła z powództwem przeciwko dłużnicze powoda o brakującą kwotę, uzyskując ostatecznie tytuł wykonawczy na postawie którego skutecznie wyegzekwowała kwotę

10.955,71 zł. Pozwana nie przekazała jednak 89% z tej sumy powodowi. Pozwana bowiem kierując się zapisem umownym z powodem tj. § 6 ust 2a oraz ust 3, powołała się na regulację treści art. 1026 § 2 k.p.c.

Zgodnie z tym art. 1026 § 2 k.p.c. wydzieloną wierzycielowi sumę zalicza się przede wszystkim na koszty postępowania, następnie na odsetki, a w końcu na sumę dłużną.

Przepis ten jednoznacznie wskazuje w jaki sposób wyegzekwowaną od dłużnika sumę należy zaliczyć, co też w niniejszej sprawie zostało dokonane. Skoro bowiem na pozwaną w drodze cesji przeszły wraz z wierzytelnością główną również odsetki, o czym wyżej a powód żądał wyegzekwowania w ramach zlecenia jedynie kwoty głównej bez odsetek (załącznik nr 1 do umowy), to słusznie pozwana mimo wzywania przez powoda nie miała obowiązku przekazania 89% z kwoty 7.683,18 zł wyegzekwowanej od dłużniczki powoda. Dochodzenie tej kwoty było bowiem bezzasadne i nie znajdowało ochrony prawnej w ramach łączącego strony stosunku prawnego jakim było zlecenie i związane z nim dalsze prawa i obowiązki stron.

Wobec powyższego wskazać należy, że zarzuty strony powodowej co do niescedowania na pozwaną odsetek okazały się chybione.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., statuującym zasadę zwrotu stronie wygrywającej kosztów procesu przez przegrywającego. W ocenie Sądu powód przegrał sprawę w całości, więc należało zasądzić od niego na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na powyższą kwotę składają się koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł.

SSR Iwona Szczepańska